

Un fort picament de mans coronà el parlament del Sr. Plaja, qui's retirà del local, deixant així als reunits amb més llibertat per a parlar i exposar cada hū son criteri i pendrer els acorts que creguessin més convenients.

El Sr. Fages prengué la paraula i explicà lo molt qu'ha fet en Plaja per el districte, on tothom està agrait de la gestió del qu'ha sigut nostre diputat, ja que per més que fer aixó es sols complir amb un deber, com aquest compliment no es cosa molt corrent es més d'agrair, i proposa que's fassi constar aquest agraiment del districte tornant a demanar al Sr. Plaja, que accepti la designació de candidat per a les properes eleccions.

Els forts aplaudiments que seguiren á les paraules del Sr. Fages demostraren clarament esser aquesta la unànima aspiració dels reunits.

El Sr. Ros de Mollet, proposa que's torni a proclamar candidat al Sr. Plaja, qui ha treballat sempre per a protegir tot lo bó i lo sá que s'ha fet en el districte, tant si han sigut amics polítics seus com nó, els quins han demanat son apoi.

El Sr. Isamat de Badalona, en nom dels amics d'aquella ciutat exposà l'agraiment que senten per el Sr. Plaja tant quan fou diputat provincial com essent diputat a Corts. Diu qu'així com un fabricant que té un bon majordóm o un hisendat que té un bon administrador, farien molt mal fet en canviarlo, tampoc deuen canviar al diputat a Corts a qui tots resten agraits.

El Sr. Soler de Badalona, abunda en les mateixes opinions del Sr. Isamat i demana que per unanimitat s'acordi la proclamació del Sr. Plaja.

El Sr. Serra de Sta. Coloma, diu que 'l Sr. Plaja ha sigut un verdader representant del districte posantse amb relació amb els seus electors, al revés de lo que estavem avesats a veurer que'l diputat un cop elegit no's recordaba més dels electors i mai sabia lo que convenia als pobles, sinó lo que volían tres o quatre senyors i res mes; el Sr. Plaja ha procurat enterarse de les necessitats dels pobles per a atendre'ls, amb aixó creu de justícia que se li torni a conferir la diputació a Corts per Granollers-Badalona.

El Sr. Coma de Garnollers, digué que mai s'ha acudit al Sr. Plaja, sens trobar en éll un entussiaste apoi en tot lo que ha convingut al districte. Fins avui els diputats, sols se posaben en contacte dels seus electors en época electoral, i després no's recordaben mes del districte; no així el Sr. Plaja de lo que debem restarli agraits, per aixó creu que 'l Sr. Plaja es qui deu ser proclamat per a les properes eleccions.

El Sr. Cirera en nom dels de La Roca diu, que tenint un contrincant que res representa, no s'ha de duptar un mo-

ment en proclamar al Sr. Plaja, que representa les forces vives del districte i 'l progués i avenç del mateix.

El Sr. Rosàs de St. Feliu, abundant en les idees dels que l'han precedit en l'us de la paraula creu que s'ha de demanar al Sr. Plaja qu'accepti la comanda de representar al districte, cosa que 's veu desitjan tots els reunits i amb gran entusiasme els de St. Feliu, per lo molt agraits qu'estant de sa gestió.

Alguns altres senyors demanan que s'acordi proclamar al Sr. Plaja, lo que 's fá amb gran entusiasme, passant una comissió a buscarlo, i essent rebut amb una salva d'aplausos al entrar al local.

El Sr. Fages, li prega en nom de tots els presents, que accepti la designació que acaba de ferse proclamantlo per unanimitat candidat per a les properes eleccions.

Acceptá'l Sr. Plaja, dient que si surt elegit, farà com ha fet fins avui, pregant als reunits que tota vegada qu'ell perteneix a un partit polític, qu'es el regionalista, espera que posarán en coneixement de la Comissió d'Acció Política de la Lliga Regionalista tal designació; acordantse que passés una comissió d'entre'ls reunits a complir aquest desitg del candidat.

Se doná per acabada la reunió regnant gran entusiasme i confiança en el resultat de la propera lluita, que ja donaven per descontat els reunits, doncs ningú duptaba de la esclatant victoria que ha de tenir la candidatura del senyor Plaja tenint en compte que les moltes representacions que allí hi havia, acoblaven tot el Vallés i Badalona, i qu'ostentaven aquestes representacions les persones més prestigioses i influents de totes, i cada una de les poblacions del districte.

Ahir i Avui

Un bateig sense padri

En tots els municipis model de desordre i desorganització, a última hora de la vida de un Ajuntament, quan están a punt d'acabar el seu comés, la meitat dels regidors per a deixar els llocs que han d'omplir els elegits de nou, se fá lo que se'n diu un testament municipal.

Aquest consisteix en fer passar, baix l'excusa de la perentorietat i de la premura del temps, coses que serenament analisades i discutides, farien en la opinió pública un pessim efecte.

En una de les últimes sessions del passat bieni se varen aprobar apresuradament, una infinitat de comptes que pujen en conjunt, segons sembla, una cantitat superior a sis mil pessetes.

Aixó faria sempre molt mal efecte però aumenta la gravetat, si com en el cas present s'inclouen en la llista uns quants comptes que han sigut durissimament qualificats per aquell mateix a qui vol atribuirse la direcció económic del Municipi.

Entre 'ls comptes aprobats ni havían alguns que 'n Torras s'havía negat a aprobar, quan per dues vegades s'en va parlar en la comissió d'Hisenda.

En Torras, individuo de la comissió d'Hisenda desde que entrá en l'Ajuntament; en Torras que durant els Ajuntaments Populars havia estudiat els comptes que's presentaban al Municipi; en Torras que en aquells temps havia posat en l'estudi i censura dels comptes municipals la mateixa cura, i el mateix rigor amb que pogués preocuparse de la administració dels seus interessos particulars, are faltant a la seva anterior historia, facilitant les consabudes conveniencies polítiques dels seus nous correl·ligionaris, va permetrer que li aprobestin comptes qu'ell mateix havia qualificat en la pitjor forma.

Un dels antics regidors de la majoria, va proposar tot ignocentment, en una sessió a la que en Torras no va estar present, l'aprobació en bloc dels aludits comptes.

En una sessió municipal, a la que tampoc va concorrer en Torras, se varen aprobar aquells comptes, a pesar del vot en contra de la minoria.

En una altra sessió, preguntat per en Puntas respecte a la seva opinió en lo relatiu a l'aprobació dels comptes repetits, en Torras, reconeixent que s'havian aprobat comptes exagerats, per tota disculpa, va dir que no l'hi corresponia cap responsabilitat, per que ni va firmar el dictámen d'Hisenda proposant l'aprobació dels comptes, ni va votarla en Consistori.

Está clar que no ha contret en Torras cap responsabilitat legal per actes en els que no ha intervingut.

Peró es que hi ha una responsabilitat devant del país i es la dels actes u omissions dels homes públics.

El Sr. Torras no pot excusarse dihent que no ha votat el dictámen ni en la comissió ni en el Consistori. Ell está identificat amb la majoria i contreu la responsabilitat d'actes de la importancia del referit. No hem de creurer que's fassi sense el previ acord particular u oficiós entre els regidors amb dret a opinar.

I francament en Torras te prou relleu dintre de la majoria per que no passin sense que éll en tingui noticia, assumptes de tal importancia.

Además l'hi atribueixen els seus companys de majoria, i éll no refuig, el carácter de director de la mateixa, i si per altre banda, es individuo de la comissió d'Hisenda ¿podia ningú creurer que's precindis de la opinió d'éll en aquest acord?

Aqui no's pot alegar ignorancia del fet, ni de la seva gestació.

Lo que hi ha, es que un regidor, que's recordi a si mateix quan censuraba a conciencia els comptes municipals, no vol reconeixes solidari d'actes totalment renyits amb aquell sá criteri restrictiu, en que s'inspirá la Popular,

NOTES

De Poc temps ensá, se publica en nostra Vila, en forma de periódic, una fulla electoral que a es-